

ת"פ 46635/12/18 - מדינת ישראל נגד מאג'ד גועבה, מחמוד עבד אללטיף, עמאד אבו סנינה, ראמי פחורי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 46635-12-18 מדינת ישראל נ' גועבה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל
ע"י עו"ד נתי בן חמו

המאשימה

נגד

1. מאג'ד גועבה
 2. מחמוד עבד אללטיף
 3. עמאד אבו סנינה
 4. ראמי פחורי
- ע"י עוה"ד רמזי קטילאת, חמזה קוטינה
וחאלד אבו זרגה

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשמים הורשעו על פי הודאותיהם בעבירה של גילוי הזדהות עם ארגון טרור. ואלו עובדות האישום:

בתקופה שקדמה ליום 23.11.18 היה נאשם מס' 4 מאורס לבתו של מסבח אבו סביח, אשר ביום 9.10.16 ביצע פיגוע ירי ורצח שוטר ואזרחית, יוסי קירמה ולבנה מליחי ז"ל. אבו סביח נהרג במהלך הפיגוע.

ביום 23.11.18 נערכה באולם ארועים בעזרייה מסיבה לכבוד נישואיו של נאשם מס' 4, אשר נערכו למחרת היום. נאשם מס' 4 ארגן את המסיבה, ובכלל זה הזמין את הזמר אשר שר במהלכה.

במהלך המסיבה, נשמעו שירי שבח לאבו סביח. כמו כן הנאשמים הביעו במהלך החתונה הזדהות עם תנועת חמאס, אשר הוכרזה ארגון טרור, ועם הזרוע הצבאית של התנועה, גדודי עז אלדין אלקסאם, באופן הבא:

נאשם מס' 1 הונף במהלך הריקודים על כתפיו של אחד החוגגים ונופף בדגל החמאס במטרה להלהיב את החוגגים.

נאשם מס' 2 עטה למצחו סרט ירוק ("בנדנה") ועליו סמל גדודי עז אלדין אלקסאם, ובמהלך הריקודים הונף על כתפיו של אחד החוגגים ונופף בדגל החמאס במטרה להלהיב את החוגגים.

עמוד 1

נאשם מס' 3 נופף בדגל החמאס מספר פעמים במהלך הריקודים במטרה להלהיב את החוגגים.

נאשם מס' 4 עטה למצחו סרט ירוק ("בנדנה") ועליו סמל גדודי עז אלדין אלקסאם, ובמהלך הריקודים נופף בדגל החמאס במטרה להלהיב את החוגגים. עוד צוין בכתב האישום, כי נאשם מס' 4 הורשע בעבר בחברות ב"שבאב אלאקצא", שהוכרז כארגון טרור, ונשא בשל כך במאסר.

הודאת הנאשמים נתנה במסגרתו של הסדר דיוני בין הצדדים, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרה שבהבעת תמיכה בארגון טרור בכלל, ובנסיבות הארוע בפרט והטעים, כי מדובר בפגיעה מידתית בחופש הביטוי, שנעשתה בחקיקה ראשית. בדבריו התייחס לכך שאין מדובר במעשה בודד או ספונטני, אלא במספר הנפות דגלים במהלך חתונה. כמו כן ביקש לאבחן בין הנאשמים השונים ולהחמיר בענשו של נאשם מס' 4, שכן בהיותו החתן הוא שלט בתוכן הארוע. כמו כן הפנה לעברם הפלילי של הנאשמים. לענין שאלת האכיפה הבררנית טען, כי יש כוונה להעמיד לדין מעורבים אחרים, ובהם הזמר וחוגגים נוספים, אך טרם היה סיפק ביד המאשימה לעשות כן.

לאור אלה ביקש להשית על נאשם מס' 4 עונש של חמישה חודשי מאסר ועל נאשמים מס' 1-3 עונש של שלושה חודשי מאסר.

ב"כ הנאשמים טענו ביחס לרקע הכללי למעשים, הנוגע למעמדם של תושבי מזרח ירושלים. לענין המעשים הפנו לכך שהנאשמים 1-3 הוזמנו לחתונה, ובאו על מנת לשמח את החתן, ומצאו את עצמם בסיטואציה אותה לא תכננו מראש, וכך נסחפו אחרי האווירה ששררה בארוע. עוד טענו, כי מדובר במקרה ראשון בו המדינה מעמידה לדין בגין מעשים דומים, וצריך לחול הכלל, כי "אין עונשין אלא אם מזהירין", והוסיפו, כי העמדת הנאשמים לדין במקרה זה מהווה אכיפה בררנית.

לאור אלה, בקשו להסתפק בתקופות מעצרם של הנאשמים.

מתחם העונש

הרציונל מאחורי האיסור על גילוי הזדהות עם ארגון טרור ברור: גם אם אין במעשה כדי ליצור איום או סכנה מיידיים, הוא מסייע לפעילותו של ארגון הטרור, בכך שיש בו כדי ליצור אווירה אוהדת ותומכת. הדברים עולים מדברי ההסבר להצעת החוק ומתיישבים עם השכל הישר ונסיון החיים. ארגון טרור נשען על תמיכה עממית. גילוי הזדהות עם ארגון טרור מעצימים את התמיכה בו, וככל שהתמיכה העממית בארגון גדולה יותר, כך גדלה סכנתו. משכך, יש הצדקה מלאה לפגיעה בחופש הביטוי, ככל שהוא נוגע לגילויי הזדהות עם ארגון טרור.

מעשיהם של הנאשמים הפכו את חתונתם של נאשם מס' 4 ורעייתו - ארוע פרטי ומשמח - למפגן תמיכה בארגון טרור, לעיני קהל רב, שנסחף אחרי האווירה. צפיתי בסרטונים המתעדים את החתונה, והתמונה העולה מהם קשה: הזמר מנעים לקהל בשירי שבח והלל למפגע שביצע פיגוע רצחני, דגלי חמאס הועברו בזמן הריקודים מיד ליד והקהל כולו נראה משולהב. אדם אשר מגיע לחתונה כזו מקבל את הרושם כי החמאס הוא ארגון פופולרי בקרב ציבור רחב, המעלה אותו על ראש שמחתו. מפגני כח מעין אלו, מחזקים אחיזתו של החמאס באוכלוסיה האזרחית ובכך עלולים לסייע לו

בפעילות טרור.

ועם זאת, יש להביא בחשבון לא רק את הארוע בכללותו, אלא גם את חלקם של נאשמים מס' 1-3: אמנם יש חומרה עודפת במעשיהם של הנאשמים, אשר נופפו בדגלים במהלך הריקודים, אך ניכר מהסרטים כי לא פעלו בריק, ואחרים סביבם שרו את אותם השירים ורקדו מחובקים עם הנאשמים או נשאו אותם על כתפיהם. משכך, ניתן לקבל את הטענה, כי מלבד נאשם מס' 4, נאשמים מס' 1-3 נסחפו אחרי האווירה ששררה בארוע - ולכל הפחות לא ניתן לשלול זאת. אני ער לכך שכל הנאשמים היו חברים בארגון טרור קודם לארוע מושא האישום, ונאשמים מס' 1 ו-3 אף עברו עבירות אלימות בעלות אופי בטחוני, אך כאמור, ניתן, גם אם בדוחק, לקבל את הטענה כי באו לחתונה על מנת לחגוג את נישואיו של נאשם מס' 4, מבלי שתכננו מראש לבצע את המעשים בהם הורשעו.

חמורים יותר הם הדברים ביחס לנאשם מס' 4: נאשם זה ארגן את המסיבה והזמין את הזמר. קשה לקבל שאופי הארוע לא היה בשליטתו, וכי אנשים הגיעו באקראי לחתונתו עם דגלי חמאס וסרטי מצח תואמים. מסקנה זו מתחדדת לנוכח הרשעותיו הקודמות של הנאשם בחברות בארגון טרור ועבירות אלימות שונות. לאור זאת, ראיתי לקבוע מתחמי עונש שונים לנאשמים מס' 1-3 ולנאשם מס' 4, באופן שיבטא את ההבחנות ביניהם ואת חלקו המרכזי יותר של נאשם מס' 4 במעשים.

נתון נוסף אותו אביא בחשבון בקביעת המתחם הוא, כי מדובר בעבירה אשר על פי רוב מוגשת לצד אישומים נוספים, ולא הופנית למקרים דומים, בהם נדונו נאשמים בגין התנהגות דומה.

לאור כל אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיהם של נאשמים מס' 1-3 נע בין מאסר קצר ועד מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצה בעבודות שירות ואילו המתחם ההולם את מעשיו של נאשם מס' 4 נע בין מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד עשרה חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

ארבעת הנאשמים הודו במיוחס להם. לארבעתם הרשעות קודמות רלוונטיות:

נאשם מס' 1

בשנת 2011 הורשע בעבירות של פעילות בארגון טרור ופרסום דברי תמיכה בארגון טרור ונדון לשנתיים מאסר.

בשנת 2013 הורשע בעבירות של הסעת שב"ח וסיוע להתחזות ונדון לחודש מאסר.

בשנת 2013 הורשע בעבירות של חברות בארגון טרור ומימון טרור ונדון ל-42 חודשי מאסר.

נאשם מס' 2

בשנת 2012 הורשע בעבירות של חברות בהתאחדות אסורה, נסיון הפרת הוראה חוקית והתפרעות ונדון לעשרה חודשי מאסר.

בשנת 2013 הורשע בעבירות של התפרעות ושלושה נסיונות תקיפת שוטר ונדון לתשעה חודשי מאסר.

בשנת 2014 הורשע באיומים ונדון למאסר מותנה.

בשנת 2015 הורשע בעבירות של פרסום דברי תמיכה בארגון טרור, גילוי הזדהות עם ארגון טרור והסתה לאלימות ונדון לשנה מאסר.

בשנת 2017 הורשע בעבירות של חברות בהתאחדות אסורה וחברות בארגון טרור ונדון ל- 15 חודשי מאסר.

נאשם מס' 3

בשנת 2017 הורשע בשלוש עבירות של חברות בארגון טרור ונדון ל- 14 חודשי מאסר.

נאשם מס' 4

בשנת 2011 הורשע בעבירות של התפרעות ותקיפה שוטר ונדון לשל"צ (אשר הופקע).

בשנת 2012 הורשע בהתפרעות ונדון לחודשיים מאסר.

בשנת 2013 הורשע בעבירות של התפרעות ונסיון תקיפה שוטר ונדון לתשעה חודשי מאסר.

בשנת 2017 הורשע בעבירות של חברות בהתאחדות אסורה וחברות בארגון טרור ונדון ל- 11 חודשי מאסר.

דין והכרעה

לזכות ארבעת הנאשמים זקפתי את הודאתם במיוחס להם, אשר גם אם באה בפתח ישיבת ההוכחות, עדיין יש בה לבטא קבלת אחריות מסוימת למעשים.

עוד זקפתי לזכותם את העובדה שהיו בארוע מעורבים אחרים, אשר לא הועמדו לדין. אני מקבל את דברי ב"כ המאשימה, כי יש כוונה עתידית להעמיד לדין מעורבים נוספים, אך בשלב זה הדבר לא נעשה, ויש בכך לעורר תחושת חוסר נוחות, אשר תקבל ביטוי בקביעת העונש. אדגיש, כי הדברים אמורים ביחס לנאשמים בתיק זה בלבד, ואין בהם לחוות כל דעה ביחס להעמדתם של אחרים לדין.

לחובת ארבעת הנאשמים זקפתי את הרשעותיהם הקודמות. בעניין זה ישנה הבחנה בין הנאשמים השונים, אשר תקבל ביטוי בגזירת העונש בתוך המתחם: עברם של נאשמים מס' 1 ו- 2 הוא המכביד ביותר, אחריהם נאשם מס' 4 ואילו עברו של נאשם מס' 3 הוא המכביד פחות (למרות שגם בו אין להקל ראש). משכך, אדרג את עונשיהם של הנאשמים בהתאם לעברם (וכמובן בשים לב לכך שנקבעו מתחמים שונים למעשיהם של נאשמים מס' 1-3 לעומת מעשיו של נאשם מס' 4).

לאור הרשעותיהם הקודמות של הנאשמים, והעובדה שכולם ריצו מאסרים ממושכים, לא ראיתי מקום לאפשר להטיל עליהם מאסרים שירוצו בעבודות שירות, גם אם הדבר מתיישב עם המתחם לו עתרה המאשימה. מעבר לכך, הנסיון מלמד שנאשמים אשר לחובתם הרשעות קודמות דומות לאלו של הנאשמים נמצאים לא מתאימים לשאת מאסר בעבודות השירות.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים

נאשם מס' 1, מאג'ד ג'ועבה

- א. שלושים וחמישה ימי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו, מיום 13.12.18 עד יום 20.12.18. הנאשם יתייצב לריצוי יתרת העונש ביום 20.8.19.
- ב. ארבעה חודשי מאסר בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על חוק המאבק בטרור שהיא פשע.
- ג. חודשיים מאסר בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על חוק המאבק בטרור שהיא עוון.

נאשם מס' 2, מחמוד עבד אללטיף

- א. שלושים וחמישה ימי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו, מיום 13.12.18 עד יום 20.12.18. מניין העונש מהיום.
- ב. ארבעה חודשי מאסר בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על חוק המאבק בטרור שהיא פשע.
- ג. חודשיים מאסר בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על חוק המאבק בטרור שהיא עוון.

נאשם מס' 3, עמאד אבו סנינה

- א. שלושים ואחד ימי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו, מיום 13.12.18 עד יום 20.12.18. הנאשם יתייצב לריצוי יתרת העונש ביום 20.8.19.
- ב. ארבעה חודשי מאסר בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על חוק המאבק בטרור שהיא פשע.
- ג. חודשיים מאסר בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על חוק המאבק בטרור שהיא עוון.

נאשם מס' 4, ראמי פחורי

- א. חודשיים וחצי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו, מיום 15.12.18 ועד היום. משכך נאשם זה ריצה את מלוא תקופת מאסרו.
- ב. ארבעה חודשי מאסר בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על חוק המאבק בטרור שהיא פשע.
- ג. חודשיים מאסר בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על חוק המאבק בטרור שהיא עוון.

הנאשמים יתאמו כניסתם למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבלו הנאשמים הנחיה אחרת, עליהם להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן

ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ט, 20 מאי 2019, בהעדר הצדדים.